

escacs

Carles Fontgivell



PROBLEMA D'ESCACS

Les blanques juguen i guanyen.

SOLUCIÓ

1.- TSTii, DXT; 2.- D6D+, T2R; 3.- P6A1, 4.- T1CR, DXA; 5.- D8D+, R+P; 6.- D8C mat.

la frase maleïda

Corregeix allò que no sigui normatiu:

Haureu d'insertar la clarificació a la premsa amb l'objectiu de que aquest partit polític no surti perjudicat.

SOLUCIÓ

insertar (insertir), clarificació (aclarament), de que (que)

Joves a tope!

Puri Blanca de cal Nen Guapu

El meu avi, que és lliberalot i que sap més llatí que les rates de sagristia, diu que seria convenient que algú escrigués com viu la vida de nit el jovent d'ara, què fa i què pensa la canallota -diu ell- de divuit anys -l'edat que jo mateixa acabo de complir. Com que es dóna la casualitat que la gent del cerap sempre estan a l'aguait de caçar escriptors ocasionals, doncs aquí em teniu, fent la crònica davant del meu pecé i fot-li que és Microsoft Word. Com aperitiu per a fer boca diré que les nits les dividim en tres etapes: la primera fase va de dilluns a dijous, la segona de divendres a dissabte i, finalment, la tercera fase que és la nit del diumenge. Un veritable trifàsic, vaja, una trinitat dels dies de la setmana. Anem al cas.

Durant la primera fase -de dilluns a dijous-, li fotem canya forta als estudis, al treball o a buscar feina, segons els casos. Com que jo sóc una tia legal, no solament treballa a la fàbrica les hores que marca el conveni de la metal·lúrgia, sinó que quan surto faig feines de casa, em miro algun programot de la tevetres i de tant en tant col·laboro en alguna oenegé familiar: cuidar l'àvia, plegar avellanes o suar a l'hivernacle. Altres amigues estudien i fan més colzes que una monja davant del sagrari, o bé es passen els dies gastant sola d'espardeunya nike portant currículums a les empreses o fixtant a les oficines de l'atur. De tot hi ha, no cal dir.

Ah, però quan arriba el divendres, alegria montserratina per al cos! Anem més trempades que un gínjol i se'ns obren uns ulls com a taronges quan arriben les dotze de la nit, i als pubs falta gent! Divendres és el vermut, però dissabte el plat fort. I quin plat, tiets i tietes meves! De primer mos anem a sopar a la Confi -l'àvia en diu cal Pujades, no se per què- o a qualsevol pizzeria o braserada, perquè en això estem més globalitzats que l'anhídrid de carboni. Acabades de sopar, un xarrupet de fruites i, que no siguin les dues no retirem ... però cap el pub. El pub, si és local, es diu Formes, Sala Gaudí o Sac i, si és internacional, Port de Tarragona. Allà és tope guai i amb l'strip-tease de men i women que últimament s'ha posat de moda, molem per una canonada. De pèl a pèl acaben els artistes dalt de la barra! L'altre dia jo vaig flipar veient despullar-se un noi de la Padrina que toca la trompeta. Quin to de trompeta que donava, mare, i quines maraques que tenia el noi, com per a engronsar-s'hi...

Però arriba ràpid el diumenge i the end. El diumenge és per a descansar, diu Nostre Senyor: doncs a les nou al llit, a refer-se que demà hi ha matines. Així és com passem els dies molts jòvens de Riuguai, que és com la canallota d'avui anomenem el poble a la fàbrica de Riudecols, a l'insti -l'institut- o quan sortim de guerra a territori comantxe. Ah, moltes i molts s'escandalitzen d'alguns d'aquests costums, però abans de tirar el primer roc que ens expliquin què feien ells a la seva joventut, però sense fotre rotllos, essent legals com jo, o que expliquin els avis el rotllet que es porten amb les jàies marxoses... Una altra cosa que vull dir és que la majoria de nosaltres amb l'única cosa que ens droguem és amb els estudis i el treball: el demés ho fem per evasió.
